

26

РЕШЕНИЕ № 4998

Гр.София, 08.11.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V-ти касационен състав, в публично заседание на тридесети септември две хиляди и единадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КАМЕЛИЯ СТОЯНОВА
ЧЛЕНОВЕ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА
ЮЛИЯ РАЕВА

При участието на секретаря Камелия Миладинова и на прокурор ДИМИТРОВ, като разгледа докладваното от съдия Светлана Димитрова к.н.а.х.д. № 3699 по описа на съда за 2011 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Нова Броудкастинг Груп" АД със седалище и адрес на управление гр.София, бул."Хр.Колумб" № 41, ет.5, срещу решение от 03.02.2011 г., постановено по н.а.х.д.№ 14382/2009 г. от СРС, НК – 98-ми състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 64/24.11.2009 г., издадено от и.д.председателя на Съвета за електронни медии, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 8 000 лв. за нарушение на чл.17, ал.2, във вр.чл. 10, ал.1, т.6 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/.

В касационната жалба се поддържа, че решението на въззивния съд противоречи на материалния закон. Твърди се, че неправилно е приложена разпоредбата на чл.17, ал.2, във вр. чл.10, ал.1, т.6 от ЗРТ, тъй като наложеното наказание е за излъчване на предаване, което противоречи на добрите нрави, а не както е приел съдът за предаване, излъчено в часови пояс, който е достъпен за малолетни и непълнолетни. Поддържа се също така, че въззивният съд не е изложил мотиви и не е посочил кое точно в предаването противоречи на добрите нрави, както и че неправилно е определен размера на наложената имуществена санкция, като е допуснато нарушение на определението за „повторност".

С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР

Ответникът чрез процесуален представител юрк. [REDACTED] оспорва касационната жалба като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

С решение от 03.02.2011 г., постановено по н.а.х.д.№ 14382/2009 г. от Софийския районен съд, наказателна колегия – 98-ми е потвърдено наказателно постановление (НП) № 64/24.11.2009 г., издадено от и.д.председателя на Съвета за електронни медии, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 8 000 лв. за нарушение на чл.17, ал.2, във вр.чл.10, ал.1, т.6 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/. За да постанови решението си въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя [REDACTED] както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Приетата от съда фактическа обстановка кореспондира напълно със събрания по делото доказателствен материал. Безспорно установено е, че на 13.10.2009 г. в програмата на „Нова телевизия-първи частен канал“ АД от 20,58 ч. до 21,07 г. е излъчено предаването „Цената на истината“. Във въпросното предаване водещият задава на участниците въпроси от личен и интимен характер, като верността на отговорите се проверява с полиграф. Участник, който отговори честно на 21 последователни въпроса, печели 200 000 лв. В процесното предаване от 13.10.2009 г. водещият е задал на участничката Диана следните въпроси: „Вярно ли е, че редовно крадеш пари от майка си Росица?“, „Вярно ли е, че си симулирала опит за самоубийство, само за да привлечеш вниманието на майка си Росица?“, „Обвиняваш ли майка си и баба си, е са те затворили принудително в психиатрична клиника след смъртта на баща ти?“, „Правила ли си секс срещу пари?“, „Защо прави секс срещу пари Диана?“, на които въпроси участничката е отговорила с „да“.

След преглед на видеозапис на това предаване от органите на СЕМ е съставен АУАН № 74/02.11.2009 г., с който се установява, че излъченото предаване противоречи на добрите нрави, което съставлява нарушение по смисъла на чл. 17, ал.2, във вр. чл.10, ал.1, т.6 от Закона за радиото и телевизията. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП № 64/24.11.2009 г., с което на основание чл.126, ал.2, във вр. чл.127, ал.2 ЗРТ на касатора е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 8 000 лв.

Въз основа на тази фактическа обстановка районният съд е обосновал правен извод, че касаторът безспорно е извършил нарушение на

28

нормата на чл.17, ал.2, във вр.чл.10, ал.1, т.6 ЗРТ, като операторът „Нова телевизия-първи частен канал“ АД е допуснал създаването и предоставянето за разпространение на предаване, което противоречи на добрите нрави.

Настоящата инстанция напълно споделя тези изводи на въззивния съд.

Обосновано и законосъобразно районният съд е приел, че въпросното предаване не кореспондира с изискванията за обществено благоприличие и че излъчването на подобни кадри би навредило на нравственото формиране на подрастващите. Въззивният съд аргументирано е изложил подробни съображения относно понятието „добрите нрави“, като се е позовал и на решение на Конституционния съд № 7/04.06.1996 г. постановено по конституционно дело № 1/1996 г.1. Тези съображения се споделят напълно от касационната инстанция. В добавка следва да се отбележи, че в решението си Конституционният съд приема, че публичният морал се определя като област, в която са меродавни най-вече националните традиции и култура и в обществен интерес е добрите нрави да бъдат критерий при формирането на подрастващите. В същото решение се заявява, че не във всички случаи е необходимо да е налице ефективно накърняване, в някои случаи неблагоприятните последици спрямо защитаваната друга ценност може да настъпят по-късно.

Неоснователно е оплакването на касатора за противоречие на НП с материалния закон. Неправилно касаторът приема, че чл.17, ал.2, във вр.чл.10, ал.1, т.6 ЗРТ съдържа четири хипотези на нарушения и наказващият орган не е посочил коя конкретно хипотеза е нарушена. Предвиденото нарушение в чл.17, ал.2, във вр. чл.10, ал.1, т.6 ЗРТ е едно – „противоречие на добрите нрави“. В тази връзка неоснователно е и твърдението в касационната жалба, че формите на проява на нарушението „противоречие с добрите нрави“ са конкретно изброените в закона – съдържание на порнография, възхваляване или оневиняване на жестокост или насилие, подбуждане към ненавист въз основа на расов, полов, религиозен или национален признак. Това е превратно тълкуване на нормата на чл.10, ал.1, т.6 ЗРТ – изискването към операторите е да не допускат предавания, които противоречат на добрите нрави, особено ако съдържат порнография, възхваляват или оневиняват жестокост или насилие или подбуждат към ненавист въз основа на расов, полов, религиозен или национален признак. Понятието „добрите нрави“ е очертано като родово, а добавката относно порнографията, насилието и жестокостта и подбуждането на ненавист са само някои от признаците на противоречие с добрите нрави, за които трябва се следи особено зорко.

Неоснователно е и оплакването на касатора, че въззивната инстанция не е коментира разбирането на законодателя за понятието „добрите нрави“. Както бе споменато по-горе районният съд е изложил подробни и

аргументирани доводи относно законодателното тълкуване на понятието „добрите нрави“, които изводи в тази насока се споделят напълно от касационната инстанция.

Настоящият съд намира за неоснователни и оплакванията на касатора за неправилно приложение на нормата на чл.126, ал.1 ЗРТ. Безспорно е установено, че нарушението е повторно по смисъла на §1, т.33 от ДР ЗРТ. С влязло в сила НП № 13/12.05.2009 г. за нарушение на чл.17, ал.2, във вр. чл.10, ал.1, т.6 ЗРТ на касатора е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 4000 лв. Съгласно действащата към момента на извършване на нарушението разпоредба на чл.126, ал.2 ЗРТ при повторно нарушение се налага имуществена санкция в двоен размер, следователно административнонаказващият орган правилно е приложил разпоредбата на закона, като е наложил наказание „имуществена санкция“ в размер на 8 000 лв.

Настоящата инстанция намира, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи в кръга на предоставените им правомощия, при спазване разпоредбите на материалния и процесуалния закон. Решението на въззивния съд е валидно и допустимо.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 03.02.2011 г., постановено по н.а.х.д.№ 14382/2009 г. от СРС, НК – 98-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №64/24.11.2009 г., издадено от и.д.председателя на Съвета за електронни медии, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от изложеното Административен съд София-град, V-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от от 03.02.2011 г., постановено по н.а.х.д.№ 14382/2009 г. от СРС, НК – 98-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове:

СЕРИО С
СЕКРЕТАР

Р Е Ш Е Н И Е

03.02.2011 г. гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийският Районен Съд, Наказателно отделение, 98-ми състав в публичното заседание на трети ноември през 2010 година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЦВЕТЕЛИНА МИХАЙЛОВА

При участието на секретаря Иванка Рангелова, като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 14382** по описа за **2009** година и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление (НП) № 64 от 24.11.2009 г., издадено от Милен Атанасов Вълков – и. д. председател на СЕМ, с което на основание чл. 126, ал. 2 във връзка чл. 127, ал. 2 от ЗРТ на „Нова телевизия – Първи частен канал“ АД, представявано от изпълнителния директор Карл Якоб Мартин Андерсон, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 8 000 лв. за нарушение на чл. 17, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ.

Жалбата е подадена в срок и в нея се твърди, че не е осъществен съставът на визираното в наказателното постановление нарушение. Твърди се, че в НП не е посочено коя част от предаването нарушава добрите нрави и че не става ясно коя част от предаването съставлява нарушение, за което дружеството следва да бъде наказано. Жалбоподателят смята, че в НП не се съдържа описание на нарушението, като описаното не представлява целия епизод с участието на Диана, а е извадено от контекста на предаването. Навежда се довод, че понятието „добрите нрави“ няма точно определение и че по смисъла на ЗРТ такова нарушение ще има, ако предаването съдържа порнография, възхвалява или оневинява жестокост, или насилие или подбужда към ненавист въз основа на расов, полов, религиозен или национален признак, каквото в случая не е налице.

В съдебно заседание дружеството - жалбоподател чрез своя процесуален представител адв. [REDACTED] моли съда да отмени НП. Насочва вниманието на съда, че всеки има свое разбиране за добрите нрави и е въпрос на лична преценка дали дадено поведение им противоречи. Посочва още, че в Конституцията на РБ като основен принцип е залегнал принципът на свободата на словото.

Въззиваемата страна – СЕМ, редовно призована, се представлява от юрк. [REDACTED] която моли съда да потвърди НП като правилно и



законосъобразно. Подробно се анализира понятието „добри нрави“ и тяхното накърняване.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

От фактическа страна

На 13.10.2009 г. за времето от 20:58:31:03 часа до 21:07:08:18 часа в програмата на „Нова телевизия – Първи частен канал“ АД е излъчен епизод от предаването „Цената на истината“ с водещ Витомир Саръиванов. Предаването представлява игра с награден фонд, в която на участниците се задават лични въпроси и честността на отговорите се проверява с помощта на детектор на лъжата (полиграф). Те трябва да отговорят честно на 21 последователни въпроса, за да спечелят 200 000 лева. В конкретния епизод на участничката Диана са зададени следните въпроси: „Вярно ли е, че редовно крадеш пари от майка си Росица?, Вярно ли е, че си симулирала опит за самоубийство, за да привлечеш вниманието на майка си Росица?, Обвиняваш ли майка си и баба си, че са те затворили принудително в психиатрична клиника след смъртта на баща ти?, Обвиняваш ли родителите си за повечето лоши неща, които са ти се случили досега?, Правила ли си секс срещу пари?“. На всички зададени въпроси участничката отговаря утвърдително. Провежда се дискусия с майката Росица, бабата и приятеля на участничката, които присъстват в студиото на предаването, като водещият им задава провокиращи въпроси. Разговорът в студиото е дословно пресъздаден в АУАН, в НП и в Протокола от извършената фоноскопна експертиза

При преглед на записа на предаването актосъставителката [REDACTED] констатира извършено нарушение на чл. 17, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ, в резултат на което е изпратена Покана с изх. № 19-00-604 от 30.10.2009 г. за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение. На 02.11.2009 г. е съставен АУАН № 74, подписан от упълномощено лице – [REDACTED] явила се вследствие на изпратената покана, с нотариално заверено пълномощно от 02.11.2009 г.

Въз основа на акта е издадено атакуваното НП № 64 от 24.11.2009 г., от Милен Атанасов Вълков – и. д. председател на СЕМ, с което на основание чл. 126, ал. 2 във връзка чл. 127, ал. 2 от ЗРТ на „Нова телевизия – Първи частен канал“ АД, представлявано от изпълнителния директор Карл Якоб Мартин Андерсон, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 8 000 лв. за нарушение на чл.17, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка се установи от събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства: показанията на свидетеля [REDACTED] – актосъставител, които съдът кредитира изцяло, тъй като са последователни и логични, незаинтересовани и подкрепени от останалите доказателства по делото; като писмени доказателства по делото са приложени и приети удостоверения изх. № 20091001131222/01.10.2009 г. и изх. № 20100108111120/08.01.2010 г. на Агенция по вписванията, известие за доставяне, касещо връчване на НП, извлечение от протокол № 56/11.11.2009 г. и решение № 216/25.11.2008 г. на СЕМ, становище на СЕМ относно понятието „добрите нрави” по повод прилагането на чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ с изх. № 013-903 от 08.11.2005 г., наказателно постановление № 25/25.04.2005 г., наказателно постановление № 13/12.05.2009 г., Решение от 23.03.2006 г. на СРС, 101 състав по НАХД № 5637 по описа на СРС за 2005 г., Решение на СГС, I касационен състав от 01.12.2008 г. по КНАХД № 3157 по описа за 2006 г., извлечение от банкова сметка, касаеща плащането на сумата, наложена като имуществена санкция по НП № 13/12.05.2009 г., както и протокол № 10/ДОК – 592 от 05.08.2010 г. за извършена фоноскопна експертиза. Съдът кредитира приобщените към делото доказателства, тъй като спомагат за разкриване на обективната истина по делото и са еднопосочни и непротиворечиви.

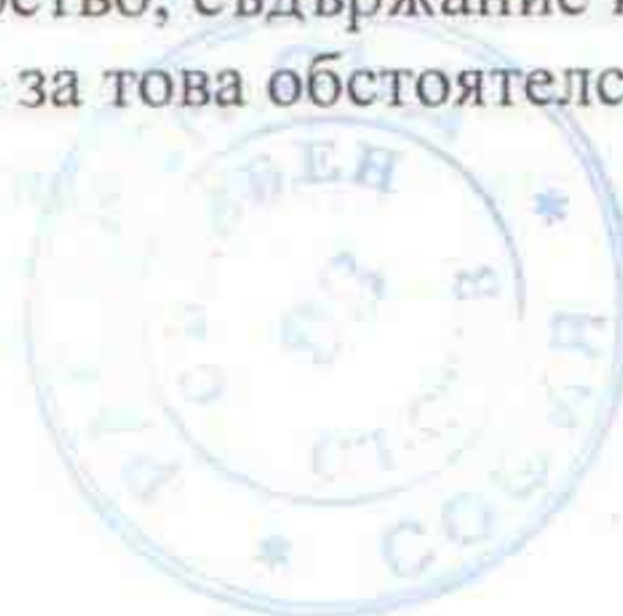
При така установената фактическа обстановка съдът намира следното:

От правна страна

При служебната проверка на АУАН и НП съдът констатира, че същите съдържат изискуемите от ЗАНН реквизити и при съставянето им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. От приложената административно-наказателна преписка е видно, че АУАН е съставен в присъствие на упълномощено от нарушителя лице и в присъствие на двама свидетели. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, надлежно овластен, съобразно приложеното по делото извлечение от Протокол № 56 от 11.11.2009 г. (стр. 10 от делото).

Съдът намира, че жалбата е неоснователна и правилно е ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя.

На първо място, безспорно „Цената на истината” е предаване по смисъла на § 1, т. 4 от ДП на ЗРТ, действаща към датата на съставяне на АУАН и издаване на НП, тъй като е самостоятелната част от програмата, отличаваща се от другите такива по своето авторство, съдържание и аудио-визуална реализация. Няма спор между страните за това обстоятелство.

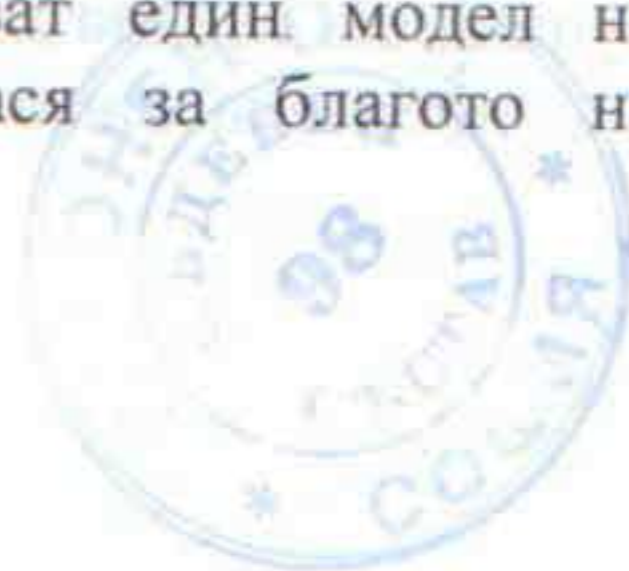


Другата основна характеристика на вмененото нарушение е понятието „добри нрави”. Действително, понятието „добрите нрави” не е легално определено и за определяне на същността му е необходимо неговото тълкуване. Философията на правото разглежда понятието „добри нрави” – т. нар. „официален морал” като съвкупност от нравствени възгледи и ценности на дадено общество, морални норми, съдържащи се в позитивното право на дадена държава. Така определени като понятие, „добрите нрави” притежават в някаква степен различно значение за всеки човек, както твърди и жалбоподателят. Но съдът не смята, че е трудно да се посочат универсалните ценности, които отразяват общоприетите представи за добро и зло. Съдът счита, че „добрите нрави” е понятие, тясно свързано с морала, ценностната система, етиката и благоприличието в обществото, както и че официалният морал може да се различава от морала, присъщ на отделни социални групи или индивиди, които съставляват зрителската аудитория на „Цената на истината”. С предаването се цели привличане на телевизионна аудитория чрез явно демонстриране на лични преживявания и поведение на лица, чийто начин на живот коренно се отличава от този на обществото като цяло. Само по себе си това не е укоримо, но конкретиката на обсъжданото предаване, далеч се различава от тези общоприети ценности и морал, а също и от модела за подражание, към който следва да бъдат насочвани подрастващите. А предаването се излъчва в часови пояс, когато може да стане достояние на малолетни и непълнолетни лица, т. е., би следвало то да се разглежда като се прилага по-засилен контрол поради това обстоятелство. Видно от Становището на СЕМ, не се допуска излъчване на предавания между 6:00 ч. и 23:00 ч., които съдържат неблагопристоен език, какъвто безсъмнено присъства в излъчения епизод на „Цената на истината”. Предаването не е сред изключенията, описани в чл. 17, ал. 3 от ЗРТ, поради което противоречието на добрите нрави следва да се разглежда и от гледна точка на възможната зрителска аудитория.

Добрите нрави са морални, нравствени правила и ценности, възприемани като критерий за оценка на поведението в обществото, които не се прилагат принудително, но неспазването им в определени случаи се санкционира. Понятието „добри нрави”, както и колизията между него и понятието „свобода на словото”, е коментирано и в Решение № 7 на КС от 04.06.1996 г. по конституционно дело № 1 от 1996 г., където се сочи, че разпоредбите на чл. 39, 40 и 41 от Конституцията на Република България утвърждават като основни права на личността правото свободно да се изразява и разпространява мнение и правото да се търси, получава и разпространява информация. Но ограничаването на тези права е допустимо с цел охраната на други, също конституционно защитени права и интереси, и може да става единствено на основанията, предвидени в

Конституцията. Наред с правото на личен живот, тайната на кореспонденцията и неприкосновеността на жилището - все конституционно защитени права, става дума за един комплекс от интереси, които формират обособената интимна сфера на човека, за навлизането в която трябва да съществува преграда, съобразена с морала и манталитета на разумно мислещите хора. Информацията, свързана с интимната човешка сфера, е в най-малка степен от обществен интерес в смисъла, който се обуславя от функциите на комуникационните права, така че превръщането ѝ в публично достояние не непременно може да се защити с общите съображения, с които се обосновава ценността на свободата на изразяване на мнение. Трябва да се прави разлика между обществен интерес от факти и информация, които обслужват обществената дискусия, и такива, по отношение на които интересът е равнозначен на любопитство. Още повече, че ако не е такъв формата на предаването - да е изкушен участника от предварително обявена парична награда, получаването на която е обвързано с искрени отговори на конкретни, подбрани от водещия въпроси, то едва ли той би оповестил публично тези нелицеприятни за него самия факти от собствения си живот и този на близките му. По този начин се навлиза и в личната сфера на близките на участника, без те пряко да имат отношения с дружеството - жалбоподател.

Ето защо настоящият съдебен състав намира, че в епизода разкриването на личния живот на участничката пред широката аудитория не кореспондира с изискванията за обществено благоприличие и граничи с пошлост. Излъчването на подобни кадри би навредило на нравственото формиране на подрастващите и информацията, която съдържа не е от значение за никого, още по-малко има обществено значение, както и не се касае за изказване на лично мнение по конкретен въпрос /доколкото се споделят единствено факти от живота на участничката/. Ето защо съдът не споделя доводите на жалбоподателя относно нарушаването на конституционното право свободно да се изразява и разпространява мнение. Забраната за цензура на медиите действително е мерило за демократичността на обществото, но тя не следва да се абсолютизира. Както беше изяснено по-горе, става въпрос за неограничаване на мнение и критика по важни обществени теми, политическия живот и благосъстоянието на обществото. „Цената на истината“ не засяга нито една от посочените теми, а единствено демонстрира личния живот на участниците, при това показва такива преживявания на участника, които не съответстват на общоприетите правила за благоприличие. Описаните в НП кадри и факти биха могли да окажат непоправимо въздействие не само върху подрастващите, но и върху зрители с ниско образователно равнище, ниска социална или здравна култура и пресъздават един модел на поведение, който по никакъв начин не допринася за благо на



обществото. Считайки, че телевизията е един от основните източници на информация, е неприемливо да се излъчват кадри, показващи унижаващо човешкото достойнство поведение, при това като му бъде придаден приемлив вид под формата на игра. Действително, в обществото има много наболели социални теми, които се засягат в епизода – като отношения между някои родители и децата им, като ранното сексуално съзряване на тийнейджърите, като сексуалната им разкрепостеност и прочие, но не би следвало конкретни личности да бъдат поощрявани чрез предлагане на парична награда към просто излагане на такива факти, нито да бъдат предлагани на зрителите по този начин – просто излагане на фактите, с коментари от близките на участника, които в една или друга степен са засегнати от изложените факти. Задавайки провокативни въпроси и на майката, бабата и приятелят на участничката, се надхвърлят границите на личната свобода и защита. Твърдението на представителя на въззиваемата страна, че се търсели корените на проблемите на участничката и отношенията ѝ с нейната майка, и евентуално съдействие за решаването им и избягването им в бъдеще не се установява от представения текст на репликите на водещия, участничката и близките ѝ, а по-скоро се търси допълнителна сензация и конфронтация по между им /например: „Водещ: „Моето лично мнение е, че лудницата е за хора с психични заболявания. /към Диана/ Смяташ ли, че ти си такава?“, който въпрос е зададен след като бабата на Диана обяснява защо внучката ѝ е постъпила принудително в психиатрична клиника. Очевидно използването на думата „лудница“ е провокативно и цели именно да настрои участничката негативно към баба си./

Конкретно за тълкуването на "накърняването на добрите нрави" в цитираното решение на КС е посочено, че „публичният морал представлява област, в която са меродавни най-вече националните традиции и култура. Но недопустимостта да се накърняват добрите нрави не се свежда само до това да се спазват изискванията за обществено благоприличие, формирани вследствие на традициите на даденото общество. В обществен интерес е например добрите нрави да бъдат критерий при формирането на подрастващите. Ето защо не във всички случаи е необходимо да е налице ефективно накърняване; в някои случаи неблагоприятните последици спрямо защитаваната друга ценност може да настъпят по-късно, така че да съществуват основания за налагане на мярката по чл. 40, ал. 2”.

Съдът също така не споделя доводите на жалбоподателя, че в НП не се съдържа описание на нарушението, че не е посочено коя част от предаването нарушава добрите нрави и че не става ясно кое съставлява нарушение и следва да бъде наказано. Като нарушаване на добрите нрави в НП е посочена само част от епизода, като актосъставителят е счел за

необходимо да цитира репликите на участниците, вместо да преразказва сюжета на предаването. Така и административно-наказващият орган, и съдът, и всеки заинтересован би получил по-пълна и по-ясна представа за случващото се в студиото. Без значение е доводът на жалбоподателя, че наказващият орган не е анализирал концепцията на цялото предаване, а е извадил отделни кадри от контекста му. Не са извадени отделни кадри от контекста, а предмет на нарушението, е един цялостен разговор, като репликите в него са последователни и непроменени и върху тях могат да се съставят изводи за извършеното нарушение. Така или иначе, използването на подобен език и подробното разкриване на интимната сфера на участничката е недопустимо, независимо каква цел преследва предаването, пък било и то разкриване на истината.

Във връзка с гореизложеното съдът намира, че с излъчването на конкретния епизод от предаването „Цената на истината“ жалбоподателят е нарушил разпоредбата чл. 17, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т.6 от ЗРТ. Конкретно, принципът, залегнал в чл. 10, ал. 1, т.6 от ЗРТ, а именно нарушаване на добрите нрави, е нарушен чрез използване на език и обсъждане на теми, неподходящи за показване на целокупната телевизионна аудитория в един от най-гледаните часови пояси. На второ място, неподходящ е часовият пояс за излъчване на предаването, тъй като предаването е достъпно за подрастващи и лица, които биха възприели намерението на „Нова телевизия – Първи частен канал“ АД да търси решение на социални проблеми като поощрение на подобно поведение.

По наказанието:

Настоящият съдебен състав намира, че административно-наказващият орган правилно е квалифицирал допуснатото от „Нова телевизия – Първи частен канал“ АД нарушение и правилно е ангажирал неговата административно наказателна отговорност чрез налагане на административно наказание. Безспорно „Нова телевизия – Първи частен канал“ АД е доставчик на медийна услуга. Санкцията за допуснатото нарушение е предвидена в чл. 126, ал. 2 във връзка чл. 127, ал. 2 от ЗРТ (преди изменението обн. ДВ, бр. 12 / 2010 г.).

Нарушението, констатирано с НП № 64/24.11.2009 г., е извършено преди влизане в сила на ЗИД на ЗРТ, обн. ДВ бр. 12/2010 г., с който е променен чл. 126, ал. 1 от ЗРТ, определящ размера на имуществените санкции, предвидени за нарушения на определени разпоредби на ЗРТ. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. Съгласно ал. 2 от същия член, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се

онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Съгласно чл. 126, ал. 1 от ЗРТ преди влизане в сила на ЗИД на ЗРТ, обн. ДВ, бр. 12 / 2010 г., за нарушение на разпоредбите на чл. 17 от ЗРТ се налага имуществена санкция от 2000 лв. до 15000 лв. Съгласно чл. 126, ал. 1 от ЗРТ след влизане в сила на ЗИД на ЗРТ, обн. ДВ, бр. 12 / 2010 г., за нарушение на разпоредбите на чл. 17 от ЗРТ се налага имуществена санкция от 3000 лв. до 20000 лв., т. е. последвалата нормативна разпоредба не е по-благоприятна за нарушителя.

С НП № 25/25.04.2005 г. , влязло в сила на 01.12.2008 г. на „Нова телевизия – Първи частен канал” АД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 17, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т.6 от ЗРТ, а с НП № 13/12.05.2009 г., влязло в сила на 26.05.2009 г. – в размер на 4000 лева за същото нарушение, поради нарушението, за което наказан с обжалваното НП се явява извършено повторно, по смисъла на § 1, т. 33 от ДП на ЗРТ и санкцията следва да се определи и наложи съобразно чл. 126, ал. 2 от ЗРТ /действала по време на извършване на нарушението/, в двоен размер, т. е. от 4 000 до 30,000 лв. Следователно, АНО правилно е наложил наказание в хипотезата на повторност на нарушението, като определената имуществена санкция в размер на 8 000 лв. се явява близка до предвидения минимум, определена при наличието и на предходно наказание, извън това, което обуславя квалификацията „повторност”.

Воден от горното, съдът:

Р Е Ш Е Н И Е :

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 64 от 24.11.2009 г., издадено от Милен Атанасов Вълков – и. д. председател на СЕМ, с което на основание чл. 126, ал. 2 във връзка чл. 127, ал. 2 от ЗРТ на „Нова телевизия – Първи частен канал” АД, ЕИК 832093629, представлявано от изпълнителния директор Карл Якоб Мартин Андерсон, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 8 000 лв. за нарушение на чл.17, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщението.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:



Иван Д. Орлов
Секретар
на 27.12.11